

Sorbedemoder, at fradrage 60 Rbd. fra Indtægten. Den Indtægt, hun har, bestattes jo, men hun behøver, ligesom enhver Anden, Gøde og Klæder. — Fremdeles gjorde den ærede Ordfører adskillige Bemærkninger med Hensyn til Enkelthederne i Forslaget. Det lod til, at den ærede Ordfører henvendte disse til mig, men dette maa være skeet ved en Feiltagelse, thi jeg har ikke været med til at stille det, men kun talt for Principet deri; allsaa de uheldige Momenter i Forslaget ramme ikke mig. Men ikke heller alt det, der blev fremført imod det, holder stik. Der blev sagt, at det vilde være et slemt Regnestykke for vedkommende Forældre at udfinde, om Børnene vare over eller under 14 Aar (Et Medlem: Nei, for Ligningscommissionen), naa, det var Ligningscommissionen; jeg troer dog ligesuldt, at det vil være let at udfinde, om Børnene ere over eller under 14 Aar. Det er vist, at i store Communer kjender Ligningscommissionen ikke Børnenes Antal, men dette vil jo let kunne afhjælpes paa en praktisk Maade f. Ex. ved at forlange Selvangivelse med Hensyn til dette Punkt. Det er af de Smaating, som Udvalget let vil kunne afhjælpe ved at tage sig af Sagen.

Ordf. Den ærede Ordfører har meget stærkt talt imod det Forslag, som vi have fremsat; jeg skal dog tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger derimod, navnlig for at ikke enkelte Punkter skulle synes at staae faa forkeert som efter hans Øtringer. Det ærede Medlem anførte, og det er allerede imødgaaet af den sidste ærede Taler, at det ikke altid var en Udgift at have en Kone — at Børn ere en Udgift, nægtede han heldigvis ikke — og at det i hvert Fald var urigtigt med et fast Beløb at ville sætte, hvad en Kone kostede. Jeg skal dertil gjøre opmærksom paa, at dersom det var et reent Leilighedsprincip, vi her vilde indføre, saa maatte det blive en reen Skjønssag efter de forskjellige Livsstillinger, hvilke voxende Beløb der skulde drages af for Konen, men det er netop Sagen, at det i Virkeligheden ikke mere er et Leilighedsprincip, end det er et Leilighedsprincip, de Herrer opstille ved deres Scala til Reduction af smaa Indtægter. Den Mand, som har Kone og Børn, har utvivlsomt et

aldeles bestemt Beløb at bestride til dem, som er den rene uafviselige Fornødenhed; hvad der allerlavest kan siges at udfordres til deres Underhold, og saa sig vi, at det er rettere at afdrage et saadant Beløb end at give et procentvis Afdrag i den lave Indtægt. De Herrer indrømme, at der bør skee procentvis Afdrag i den lave Indtægt, fordi den er saa lav, at det er tvivlsomt, om den kan taale at stilles i forholdsvis lige Bestatning med den høie Indtægt, men vi tilføie, at det ikke er alle lave Indtægter, man behøver at gjøre Afdrag i, fordi den Mand, der er ugift og har 3—400 Rbd. Indtægt, godt kan svare Skat af hele sin Indtægt. Vi drage allsaa det fra, som er en utvivlsom Fornødenhed for Skatteyderen, hvortil jeg regner ikke alene Manden selv, uaglet han er Repræsentant for Indtægten, men tillige dem, som ere uopløselig knyttede til ham, nemlig Kone og Børn. Med disse sidste Ord er i Grunden ogsaa antydet den Indvending, jeg kan gjøre imod hans Bemærkning om, at Konen ogsaa fortjener Noget. Ved Ansættelsen af Mandens Indtægt tage vi jo ogsaa Konens med i Beregning, og naar Familien har 400 Rbd. i Indtægt, spørge vi ikke, om det er Konen, der fortjener dem eller Manden, thi gjorde vi det, maatte man, naar Konen havde særlige Indtægter, gjøre hende til Gjenstand for en særlig Bestatning. Det er der ikke Tale om, men de med Manden uopløselig forbundne Personer bestattes gennem ham. Naar det ærede Medlem har gjort opmærksom paa den Anomali, der skulde findes i vort Forslag, med Hensyn til at der mellem Bestatningen af en Indtægt af 999 Rbd. og af en Indtægt af 1,000 Rbd. vilde blive et Spring, blev denne Bemærkning af adskillige Herrer tagen saa stærkt til Indtægt, at de derved paa en Maade vilde tilkjendegive, at vi havde handlet saa fuldstændig tankeløst ved Affattelsen af vort Forslag, men herved maa jeg dog gjøre opmærksom paa — og jeg vil bede Dhr. søge Vidnesbyrd i den Henseende hos samtlige øvrige Medlemmer — at netop dette Punkt har været under Omtale hos os ligesaavel som Punktet om Eftergivelsen af den halve Rigsdaler. Det er sandt, at der bliver et Spring, men medens Dhr.